

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ

ПРИМЉЕНО: 21. 06. 2016.			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
08	2073		

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
- Наставно-научном већу -
КРАГУЈЕВАЦ

**ПРЕДМЕТ: Извештај о оцени урађене докторске дисертације
кандидаткиње мр Иване Д. Петровић**

Комисија за оцену и одбрану докторске дисертације мр Иване Д. Петровић, под називом *Криминолошко профилисање лица лишених слободе (ментор: проф. др Снежана Соковић (ментор), редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу)*, у саставу проф. др Станко Бејатовић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, проф. др Бранислав Симоновић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, и проф. др Данка Радуловић, редовни професор Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду, формирана одлуком Већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу бр. IV-02-434/16 од 15. 06. 2016. године, након детаљног прегледа и анализе писаног рада, подноси Већу следећи

ИЗВЕШТАЈ

I ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Основни биографски подаци

Кандидаткиња мр Ивана Д. Петровић је рођена 09.11.1976. године у Убу, Р Србија.

Основну школу и општу гимназију је завршила у Убу, а средњу музичку школу у Ваљеву. Дипломирала је 2004. године на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду. Звање *магистра дефектолошких наука* за научно подручје Превенција и ресоцијализација лица са поремећајима у друштвеном понашању је стекла 2013. године одбранивши магистарску тезу под називом *Индивидуалне и групне форме третмана осуђених лица*.

Звање психотерапеута је стекла 2005. године након завршене петогодишње едукације и положеног завршеног испита. Носилац је националног и европског сертификата за психотерапију, додељених од стране Савеза Друштава Психотерапеута Србије (SDPS) и Европске Асоцијације за Психотерапију (ЕАР). Поседује сертификат EMDR терапеута – базични ниво и има једногодишње искуство из области РЕБТ терапије.

Током свог професионалног развоја је завршила тренинге за посматраче суђења, рад са жртвама криминалитета, процес јавног заговарања и права расељених лица у Србији, комуникацијске вештине, ненасилну комуникацију, решавања конфликта, асертивност, тренерске вештине и специфичности радионичарског рада.

Радила је и у оквиру Управе за извршење кривичних санкција Министарства Правде и Државне Управе Републике Србије.

Подпредседник је и заступник Удружења специјалних педагога Србије. Члан је Европске

Асоцијације за психотерапију (ЕАР) и Савеза Друштава Психотерапеута Србије (SDPS).

2. Научно-истраживачки рад кандидаткиње

Кандидаткиња је до сада учествовала на националним и међународним пројектима, скуповима, трибинама и семинарима.

Кандидаткиња је учествовала на следећим пројектима:

1. пројекат Здравствене Коморе Србије *»Мултидисциплинарни приступ заштити деце од злостављања и занемаривања«* реализован током 2013. године у Београду у организацији КБЦ »ДР. Драгиша Мишовић«

2. пројекат *»The Professional Competencies of a European Psychotherapist«* реализован током 2012. године у организацији Европске Асоцијације за психотерапију и европских националних тела за психотерапију

3. пројекат *»Старији брат – старија сестра«* реализован током 1999. године у организацији Дефектолошког факултета и Факултета политичких наука Универзитета у Београду и Дома за децу »Јован Јовановић Змај« из Београда.

Национални и међународни научни скупови на којима је кандидаткиња учествовала:

1. VII Међународни научни скуп *»Специјална едукација и рехабилитација данас«*, организован 2013. године у Београду од стране Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду

2. међународни научни скуп *»Први Конгрес психотерапеута Србије – Психотерапија и менталитет: идентитет, припадност и промена«*, организован 2011. године у Београду од стране Савеза друштава психотерапеута Србије

3. V међународни научни скуп *»Специјална едукација и рехабилитација данас«*, организован 2011. године на Златибору од стране Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду

4. међународни научни скуп *»FEPTO Meeting – Living od the borderline«*, организован 2010. године у Ковачици од стране Federation of European Psychodrama Training Organizations

5. III међународни научни скуп *»Истраживања у специјалној педагогији«*, организован 2009. године на Златибору од стране Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду

6. међународни научни скуп *»Дани дефектолога«*, организован 2009. године на Златибору од стране Друштва дефектолога Србије

7. међународни научни скуп *»Дани дефектолога«*, организован 2006. године у Врњачкој Бању од стране Друштва дефектолога Србије

8. међународни научни скуп *»12th Congress of the European association for psychotherapy - European Identity & Psychotherapy«*, организован 2004. године у Београду од стране Савеза друштава психотерапеута Југославије, Института за ментално здравље и Европске асоцијације за психотерапију

9. међународни научни скуп *»Ist Students International Congress off Medical Sciences«*, организован 2001. године у Београду од стране SICOMS -a

Националне и међународне научне трибине и семинари на којима је кандидаткиња учествовала:

1. национална трибина *»Специјални педагози – прошлост и/или будућност«*, организована 2012. године у Београду од стране Удружења специјалних педагога Србије

2. национални семинар *»Здравствена заштита лица лишених слободе«*, организован 2007. године у Београду од стране ОЕБС-а и Министарства правде

3. међународни семинар *»Цивилно друштво и надзор над затворима«*, организован

2004. године у Београду од стране ОЕБС-а.

II ОПШТА ОЦЕНА РАДА У СКЛАДУ СА ПРАВИЛНИКОМ УНИВЕРЗИТЕТА О ПРИЈАВИ, ИЗРАДИ И ОДБРАНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ (Прилог бр. 2 т. 2)

1. Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у научној области

Значај и допринос докторске дисертације кандидаткиње мр Иване Д. Петровић, под називом *Криминолошко профилисање лица лишених слободе*, огледају се не само у обогаћивању корпуса савремених клиничких криминолошких, као и психолошких, већ и сазнања других сродних научних дисциплина о профилисању лица лишених слободе, због чега се могу оценити и у светлу нужних напора на креирању адекватнијих решења казнено извршне политике, како би испитивање лица лишених слободе функционисало на што бољи и квалитетнији начин. Теоријска и практична оправданост рада се налази у константној актуелности проблематике. Криминолошким профилисањем се страни аутори баве већ дуги низ година, док је на подручју Републике Србије ситуација знатно другачија. Научна и друштвена оправданост спроведеног емпиријског истраживања се огледа у решавању постојећих проблема стручњака код испитивања лица лишених слободе у оквиру законом одређеног поступка, као и у решавању актуелних дилема са којима се сусрећу научни радници и законописци у овој области. Из наведених разлога ће овај свеобухватан рад обогатити досадашњи теоријски фондус и представити окосницу за даља истраживања области криминолошког профилисања код нас, а помоћи ће и стручњацима приликом решавања конкретних проблема у пракси као и законописцима у нормирању ове значајне материје.

Основна сврха измена и допуна националног казнено извршног законодавства у погледу криминолошког профилисања лица лишених слободе се огледа у повећању ефикасности и поједностављења решења казнено извршне политике. Стављајући у обимном раду фокус искључиво на познавање и значај криминолошког испитивања личности и прогнозе понашања, ова докторска дисертација даје допринос развоју и усавршавању криминолошког профилисања лица лишених слободе и као науке и праксе.

Научни допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у научној области треба нарочито ценити у односу на чињеницу да су ретки радови који свеобухватно указују на теоријске, методолошке, нормативне и практичне аспекте примене криминолошког профилисања, а детаљнија истраживања у вези са овом темом нису вршена код нас. Због свега наведеног, докторска дисертација кандидаткиње мр Иване Д. Петровић добија на значају, не само у националним оквирима, већ и шире.

2. Оцена да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада кандидаткиње у одговарајућој научној области

Комисија сматра да докторска дисертација под називом *Криминолошко профилисање лица лишених слободе* представља резултат *оригиналног научног рада* кандидаткиње мр Иване Д. Петровић у области друштвено-хуманистичких, области криминолошких, али и психолошких наука. Кандидаткиња је резултатима спроведеног емпиријског истраживања допринела научном развоју клиничке криминологије са психологијом, јер они представљају научно вредан и оригиналан допринос сазнањима која афирмишу теоријско-методолошки, нормативни и

практични развој ове значајне области у Р Србији.

3. Преглед остварених резултата рада у научној области

Кандидаткиња мр Ивана Д. Петровић је у свом научном раду објавила више радова:

1. Петровић, И. Д. (2015). Примена актуарске методе у казнено-извршном праву Краљевине Шведске. У: Крон, Л. (Ур.), *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, 2015/XXXIV(1), стр. 225-239. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања.

2. Петровић, И. Д. (2014). Повезаност психо-социјалних карактеристика и респонзивности осуђених на примењени пенитенсијарни третман. У: Крон, Л. (Ур.), *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, 2014/XXXIII(1), стр. 193-209. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања.

3. Петровић, И. (2013). Индивидуалне и групне форме третмана осуђених лица, стр. 344. *Магистарска теза одбрањена на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду*.

4. Петровић, И., Илић, З. (2013). Корективне интервенције у третману осуђених лица. *Књига резимеа VII Међународног научног скупа Специјална едукација и рехабилитација данас*, стр. 89-90. Београд: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију.

5. Петровић, И. (2011). Примена психодраме у пеналном сетингу. *Књига резимеа V Међународног научног скупа Специјална едукација и рехабилитација данас*, стр. 145-146. Београд: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију.

6. Петровић, И. (2011). Психодрамски метод приступа трауми и приказ случаја. *Зборник апстраката Првог Конгреса психотерапеута Србије*, стр. 43-44. Београд: Савез друштава психотерапеута Србије.

7. Петровић, И. (2009). Однос модалитета групне терапије и осталих модалитета институционалног третмана починилаца кривичних дела. У: Радовановић, Д. (Ур.), *Истраживања у специјалној педагогији*, стр. 323-337. Београд: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију.

8. Петровић, И. (2006). Силовање-задовољавање сексуалног нагона или демонстрација моћи? *Зборник резимеа Дани дефектолога-Врњачка Бања*, стр. 151-152. Београд: Савез дефектолога Заједнице Србија и Црна Гора.

9. Петровић, И. (2004). Семинар: „Цивилно друштво и надзор над затворима“. *Темид*, 2004 7(2), стр. 50-53. Београд: Виктимолошко Друштво Србије.

10. Petrović, I., Mirilović, N. (2004). Patriarchal environment and domestic violence over women. *Book of Abstracts 12th Congress of the European Association for Psychotherapy »European Identity & Psychotherapy«*, p. 33-34. Belgrade: European Association for Psychotherapy, The Yugoslav Union of Association for Psychotherapy and Institute of Mental Health.

11. Petrović, I. (2001). The Attitudes of Students of Faculty of Defectology towards Prostitution. *Scientific Program Outline and Abstracts of 1st Medical student's professional Journal*, p. 39-40. Belgrade: Sicoms.

4. Оцена испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему

Комисија сматра да докторска дисертација кандидаткиње мр Иване Д. Петровић под називом *Криминолошко профилисање лица лишених слободе* у потпуности испуњава постављене захтеве у погледу обима и квалитета рада, с обзиром на пријављену и одобрену

тому. Теоријска и практична истраживања одговарају наслову докторске дисертације. Може се констатовати поклапање одобрених циљева и циљева постављених у раду, одобрених и примењених метода, као и одобрене и завршене структуре докторске дисертације.

5. Приказ структуре и садржаја израђене докторске дисертације

Рукопис докторске дисертације под називом *Криминолошко профилисање лица лишених слободе* је обима 500 страница, од чега је 492 странице текста и 39 страница пописане литературе. Рад садржи 1161 библиографску јединицу и 900 фуснота. Графички приказ резултата истраживања је дат у оквиру 91 табеле.

Докторска дисертација садржи два дела: Теоријски део и Истраживачки део. Теоријски део садржи шест поглавља, док Истраживачки део садржи девет.

Посматрани појединачно, делови рада носе следеће називе: Уводна разматрања (стр. 7-10); Криминолошко профилисање лица лишених слободе (стр. 10-42); Теоријски оквир криминолошког профилисања лица лишених слободе (стр. 42-79); Методолошки оквир криминолошког профилисања лица лишених слободе (стр. 79-135); Нормативно-правни оквир криминолошког профилисања лица лишених слободе (стр. 135-304); Анализа досадашњих истраживања (стр. 304-314); Представљање проблема истраживања (стр. 314-318); Конкретизација предмета истраживања (стр. 318-320); Значај истраживања (стр. 320-322); Основна истраживачка питања (стр. 322-323); Сврха, циљ и задаци истраживања (стр. 323-325); Хипотезе истраживања (стр. 325-326); Методолошка поставка проблема истраживања (стр. 326-332); Дискусиона разматрања (стр. 332-417); Закључна разматрања са препорукама за даље деловање (стр. 417-439).

У *Теоријском делу* је дефинисан теоријско-концептуални оквир истраживања, дата је критичка анализа развоја идеје и праксе криминолошког профилисања лица лишених слободе, анализа основних токова развоја криминолошког профилисања лица лишених слободе на међународном плану, анализа развоја и искуства у примени криминолошког профилисања лица лишених слободе у претходном периоду у Републици Србији и према актуелним трендовима, уз основе примене криминолошког профилисања лица лишених слободе, импликације за примену криминолошког профилисања лица лишених слободе и преглед досадашњих истраживања.

У првом поглављу под називом *Криминолошко профилисање лица лишених слободе* је дато операционално одређење појма и дефиниције криминолошког профилисања, његовог историјског развоја, најзначајнијих приступа криминолошког профилисања, међу којима се нарочито издвајају криминолошко-истражна анализа, профилисање криминалног догађаја, географско профилисање, анализа бихевиоралних доказа, психологија истраге, дијагностички (клинички) и актуарски приступ, а нарочито је указано на сврху и циљ, као и значај криминолошког профилисања лица лишених слободе.

У другом поглављу под називом *Теоријски оквир криминолошког профилисања лица лишених слободе* је кандидаткиња указала на значај теоријских концепата, који кроз биолошки, психолошки, социолошки и интегративни приступ појашњавају теоријске основе криминолошког профилисања, уз нарочит осврт на теоријске концепте у вези са факторима самоодређења појединца, међу којима се издвајају теоријски концепти тока животног развоја и модела личности и социјално-психолошког модела.

У оквиру трећег поглавља под називом *Методолошки оквир криминолошког профилисања лица лишених слободе* је кандидаткиња указала на методолошке основе метода криминолошког профилисања, међу којима се издвајају методе криминолошке дијагнозе,

прогнозе и рехабилитативног третмана лица лишених слободе, као и техника криминолошког профилисања, међу којима се издвајају технике дијагностичког (клиничког), дијагностичког (клиничког) и актуарског приступа и технике актуарског приступа.

У оквиру четвртог поглавља под називом *Нормативно-правни оквир криминолошког профилисања лица лишених слободе* је кандидаткиња дала систематичну и једноставну презентацију међународних правила и стандарда и националних законских и подзаконских аката који регулишу област казнено извршног права англо-америчких, европско-континенталних, земаља бивших југословенских република и Републике Србије. Кандидаткиња свеобухватно приступа анализи препорука међународних организација и националних законских и подзаконских решења у свету и код нас у вези са криминолошким профилисањем лица лишених слободе, критички се осврћући на стратешка решења у правцу нормативних измена и допуна у погледу криминолошког профилисања у Републици Србији.

У оквиру петог поглавља под називом *Оквир примене криминолошког профилисања лица лишених слободе* је кандидаткиња нарочито скренула пажњу на импликације за примену криминолошког профилисања код испитивања лица лишених слободе у односу на способност за давање веродостојног исказа, урачунљивост и способност за саслушање, симулирање менталне болести или обољења и потенцијалну кривичну договорност, као и екстерну, интерну иницијалну и накнадну класификацију и надзор лица у заједници.

У оквиру петог поглавља под називом *Анализа досадашњих истраживања* је кандидаткиња приказала научно релевантне податке савремених емпиријских достигнућа која су урађена на пољу примене криминолошког профилисања лица лишених слободе.

У *Истраживачком делу* рада је представљен методолошки нацрт истраживања. Анализа резултата емпиријског истраживања познавања и значаја криминолошког профилисања лица лишених слободе, добијених применом статистичких процедура за обраду података прикупљених од узорка студената и судија у оквиру просторија Основног, Вишег и Апелационог суда у Крагујевцу и Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду, графички је табеларно приказана. Резултати емпиријског истраживања, без обзира на постојећа ограничења у његовој реализацији, указују на потребу за даљим спровођењем истраживања у области криминолошког профилисања, истовремено представљајући основу за закључна разматрања и формулисање предлога за даље деловање.

Кандидаткиња је истакла преглед коришћење литературе, као и коришћеног инструментаријума истраживања.

6. Научни резултати докторске дисертације

Научни резултати спроведеног истраживања које је кандидаткиња мр Ивана Д. Петровић спровела су емпиријски потврдили полазне хипотезе да не постоје статистички значајне разлике између студената и судија у погледу познавања и у погледу значаја криминолошког профилисања, као и да постоје статистички значајне позитивне повезаности и то, јаког интензитета између познавања и значаја криминолошког профилисања, јаког интензитета између потребе надлежних органа за криминолошким профилисањем и значаја криминолошког профилисања, умереног интензитета између потребе за претходном формалном професионалном обуком стручњака за примену криминолошког профилисања и значаја криминолошког профилисања и умереног интензитета између потребе за претходним нормативним регулисањем криминолошког профилисања и значаја криминолошког профилисања лица лишених слободе.

Један од важних резултата до којих је кандидаткиња дошла у раду се огледају у предлозима за будуће деловање, који би требали да доведу до адекватне примене криминолошког профилисања. Међу њима је указано на:

1. већу усаглашеност националних са међународним изворима у погледу нормативно-правне позиционираниости криминолошког профилисања лица лишених слободе у смислу његовог познавања и значаја, поготово измену законских одредби у погледу увођења у кривично-правни систем примене криминолошког профилисања код испитивања личности, понашања и околности лица у фази кривичног поступка, непосредно пре и у фази поступка извршења кривичних санкција;

2. измену и допуну постојећег законодавства у смислу увођења примене криминолошке клиничко-идиографске методе криминолошког профилисања код испитивања личности, понашања и околности лица у оквиру судско-криминолошке експертизе, као и код екстерне, интерне иницијалне и накнадне класификације и надзора лица у заједници непосредно пре и у фази поступка извршења кривичних санкција;

3. измену и допуну постојећег законодавства у смислу увођења примене конкретних криминолошких клиничко-идиографских техника криминолошког профилисања у оквиру судско-криминолошке експертизе код процене значајних фактора у односу на криминогене и некриминогене потребе, капацитет криминалног ризика и генералног и специфичног криминалног рецидивизма лица и одређивања корективних циљева и интервенција код планирања, програмирања и управљања индивидуалним случајем лица, као и значајних фактора екстерне, интерне иницијалне и накнадне класификације и надзора лица у заједници непосредно пре и у фази поступка извршења кривичних санкција;

4. измену и допуну постојећег законодавства у смислу увођења стручњака у кривично-правни систем који би се бавили судско-криминолошком експертизом, нарочито у односу на променљивост психолошких и ситуационих индикатора криминолошког профила лица у смислу потребе код испитивања личности, понашања и околности лица у фази кривичног поступка и непосредно пре поступка извршења кривичних санкција;

5. измену и допуну постојећег законодавства у смислу формирања јединственог дијагностичког центра у коме би се вршила криминолошка дијагноза личности и прогноза понашања лица лишених слободе у фази кривичног поступка, непосредно пре и у фази поступка извршења кривичних санкција;

6. измену и допуну постојећег законодавства у смислу увођења значајних општих и посебних фактора на којима треба да се заснива криминолошко профилисање лица лишених слободе у фази кривичног поступка, непосредно пре и фази поступка извршења кривичних санкција, нарочито у делу који се односи на криминолошку процену криминогених и некриминогених потреба, статичких и динамичких фактора, капацитета криминалног ризика и криминалног рецидивизма лица лишених слободе, као и респонзивности лица у односу на примењени корективни третман;

7. увођење у праксу веће уједначености, поједностављења и операционализовања постојећих процедура код примене криминолошке дијагнозе и прогнозе;

8. увођење у праксу већег броја методолошки прилагођених криминолошко-актуарских инструмената код процене личности, понашања и околности лица лишених слободе;

9. увођење у праксу апликативнијих корективних циљева, интервенција и програма у односу на које се може евалуирати респонзивност лица лишених слободе;

10. увођење у праксу општих и посебних фактора на којима треба да се заснива криминолошко профилисање;

11. увођење формалне професионализације кадрова на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду или другом факултету хуманистичке оријентације са адекватним специјалистичким знањима (психологија, педагогија, социологија, политикологија), у смислу примене знања о криминолошком профилисању као стручњака за израду судско-криминолошке експертизе, као и кадрова школованих на Правном факултету у смислу коришћења знања о криминолошком профилисању код интерпретације резултата криминолошког профила, као бранилаца или носилаца јавнотужилачке или судијске функције;

12. увођење у праксу континуираног професионалног усавршавања стручњака који би се бавили применом криминолошког профилисања у пракси на даље.

7. Применљивост и корисност резултата у теорији и пракси

Докторска дисертација кандидаткиње мр Иване Д. Петровић, под називом *Криминолошко профилисање лица лишених слободе* на јасан начин објашњава тренутну позиционираност криминолошког профилисања лица лишених слободе, а њени резултати су корисни и применљиви у области теорије и праксе клиничке криминологије са психологијом. Кандидаткиња указује у раду на кључне теоријске и практичне проблеме, због чега су неопходна даља истраживања и унапређења на овом пољу. Иако ограниченог обима, емпиријски подаци указују на важност криминолошког профилисања код испитивања лица лишених слободе у законом одређеном поступку. Узимајући у обзир стратегизацију реформе кривичног законодавства се закључује да је кандидаткиња резултатима истраживања истакла актуелност потребе за применом криминолошког профилисања лица лишених слободе. На многе теоријско-практичне дилеме и проблеме је кандидаткиња покушала да понуди логична и прихватљива решења, која представљају унапређење постојеће казнено извршне политике у Р Србији.

8. Начин презентовања резултата научној јавности

Резултати докторске дисертације биће презентовани на националним и међународним научним и стручним скуповима, који ће за тему имати проблематику криминолошког профилисања уопште, као и кроз објављивање научних радова у домаћим и иностраним категорисаним часописима и зборницима. Делови садржаја докторске дисертације могу бити коришћени и у процесу едукације бранилаца, носилаца јавнотужилачке и судијске функције и студената правних, психолошких, педагошких, социолошких и других научних друштвено-хуманистичких дисциплина.

III ЗАКЉУЧНА ОЦЕНА КОМИСИЈЕ

Комисија је једногласна у оцени да докторска дисертација кандидаткиње мр Иване Д. Петровић, под називом *Криминолошко профилисање лица лишених слободе*, садржи оригинални научни допринос, те је подобна за јавну одбрану.

IV ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

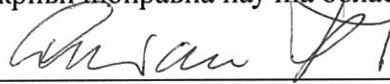
На основу изнете оцене рада, Комисија сматра да докторска дисертација кандидаткиње мр Иване Д. Петровић, под називом *Криминолошко профилисање лица лишених слободе*, испуњава све услове за јавну одбрану и предлаже Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Крагујевцу да прихвати овај Извештај и одобри јавну одбрану докторске дисертације.

У Крагујевцу,

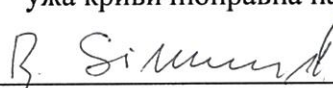
20. 06. 2016.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Проф. др Станко БЕЈАТОВИЋ,
редовни професор
Правног факултета Универзитета у Крагујевцу,
ужа кривичноправна научна област, ментор

Проф. др Бранислав СИМОНОВИЋ,
редовни професор
Правног факултета Универзитета у Крагујевцу,
ужа кривичноправна научна област

Проф. др Данка РАДУЛОВИЋ,
редовни професор
Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију
Универзитета у Београду,
ужа психолошка научна област

